ఎర్రటి ఎండ భూమ్మీద పరుచు
కుంది. ఇంకా గాలి వేడెక్కలేదు.
హాయిగా ఉంది. సోమశేఖరం బద్ధకంగా
ఆవులించి, దుప్పటి పక్కకినెట్టి, లేచి
కూర్చున్నాడు. పడమటింటి [illegible]
మీద టింగ్ టింగ్ మంటూ ఏడు కొడు
తోంది.

నారయ్య "బాబూ!" అని పిలిచాడు.
సోమశేఖరం గడప వెంపటికి చూశాడు'
'[illegible] నారయ్యా! [illegible]'
అని అడిగాడు. ఎర్రరంచె కట్టిన బక్క
పలచటి నారయ్య హిట్లర్ మీసాల వెనక
చిరునవ్వు దోబూచులాడింది.

'చిత్తం! శశిరేఖమ్మగారు కబురం
పించారండి.'

శశిరేఖ! సోమశేఖరం గుండె గుబుగుబు
లాడింది. ఎన్నడూలేనిది ఇంతపొద్దుటే
శశిరేఖ కబురంపించిందంటే అదేదో కలలో
మాదిరిగా ఉందతనికి.

'ఏం చెప్పి పంపింది నారయ్యా!'

'అయ్య! తవర్ని వోపాలి రిజెం
టుగా రమ్మన్నారండి! తవకోసం కాఫీ
టిపిని తయారు చేయింతున్నారండి'
తప్పక దయసెయ్య మన్నారండి బాబూ!!

సోమశేఖరం ఆశ్చర్యం హద్దుల్ని
తాకింది శశిరేఖ తనకోసం ఈ మాది
రిగా కబురు పంపగలదని తానెన్నడూ
తలచినవాడు కాదు.

'సరే! స్నానంచేసి వస్తానని చెప్పు'
అనిమాత్రం అని అతను మళ్ళీ ఆలో
చనల్లోకి జారిపోయాడు.

శశిరేఖకోసం అతను కొన్నాళ్లపాటు
అక్షరాలా తపస్సుచేశాడు. పూల చెండు
లాంటి శశిరేఖ పూజచేసినా దొరికే దేవత
కాదు' మెరపుతీగవంటి శశిరేఖ ఒకనాడు
తనకందివచ్చి అంది చేజారిపోవడం ఆనాడు
అతన్ని గాయపరచింది. అప్పటినించి
యిప్పటివరకూ శశిరేఖ పేరెత్తితే చాలు
అతని గుండెల్లో గుబుగుబు బయలుదేరు
తుంది.

చంద్రావతి టూత్ బ్రష్ చేతి కందిం
చింది. సోమశేఖరం ఆమె ముఖంవంక
చూశాడు.

పాపం! తప్పు ఆమెదికాదు అందం
అందరి సొత్తూ కాదు. విషయం తన
సొత్తైన చంద్రావతి సోమశేఖరం మేన
మామ కూతురు. పెద్దల అభీష్టం
మేరకు సోమశేఖరానికి భ్రమతి అయింది.

[illegible] నాకేనమయానికి ఏం కావాలో నీకు
బాగా తెలును చంద్రా! పైనున్నవాడు నీ
కన్యాయం చేశాడుగాని నీలాంటి భార్యలు
లోకంలో అరుదుగా ఉంటారు. అయినా
చంద్రా! నేనేం చేసును! నాక దం
కావాలి. అందగత్తెతో గడపాలి. శశిరేఖ
నాకు దొరుకుతుందనుకున్నాను [illegible]
ఎంగూ పెళ్ళయిపోయింది. [illegible]
[illegible] నాకు [illegible] దొరికితే
[illegible] [illegible] [illegible] నాకా

అదృష్టం లేకుండా పోయింది]

'ఏమిటలా చూస్తున్నారు? లేచి ముఖం కడుక్కోండి' అని హెచ్చరించింది చంద్రావతి.

'యస్ మేడమ్' అన్నాడు శేఖరం.

'అయ్యగారు పొద్దుటే హుషారుగా ఉన్నారు'

సోమశేఖరం చిరునవ్వు నవ్వాడు. ముఖం కడుక్కుని, స్నానాని కుపక్రమించాడు.

[శశిరేఖ ఏం మనిషో యింతవరకూ నా కర్థం కాలేదు. ఆమెకోసం ఎన్నిరకాలుగా ప్రయత్నించాలో అన్నివిధాలుగానూ ప్రయత్నించాను. అయినా, ఇవాళ యిలా కబురంపించడానికి కారణమేమిటో అంతు పట్టడంలేదు. ఒకవేళ మనసు తిరిగిందా! కల్ల. నేన్నమ్మను. ఆ పిల్ల మనసు మారుతుందనుకోడం శుద్ధ బుద్ధి తక్కువ. పిల్ల అందమైందేగాని సుఖం అంటే ఏమిటో తెలని మొద్దు కాకపోతే ఒరోజున ఇంట్లో ఎవరూ లేనప్పుడు, నేనంటే అంతవరకూ అభిమానం చూపించి, మెల్లగా దగ్గరకు తీసుకుంటే చెంప ఛెళ్ళుమనిపిస్తుందా! నానామాటలూ అంటుందా! ఊళ్ళో జనమంతా నాకూ శశిరేఖకూ సంబంధం అంటగట్టితే కొండంత గర్వపడిపోయానే! నిజంగా శశిరేఖ ఆరోజు 'ఊఁ' అనుంటే నా జన్మ ధన్యమైపోను! పిచ్చిమొగుడు తనకి సుఖాన్నివ్వగలడా! కాని అదేం ధైర్యమో మనిషికి! అది జరిగిన తరవాత మళ్ళీ శశిరేఖ మొహం చూళ్ళేదు. ఇవాళ ఇలా కబురంపిస్తే ఏమనుకోవాలి! అంతా అయోమయంగా ఉంది! ఒకవేళ ఇన్నాళ్ళకి శశిరేఖ మనసు మారిందా అనుకోడానికి నమ్మకంచాలడంలేదు ఏమో! చూదాం...]

* * *

నారయ్య మధ్యలో ఆగి గంగరాజుగారి కొట్టుదగ్గర పుగాకు కొనుక్కున్నాడు. చుట్ట వెలిగించుకుని పొలంగట్టుకు వెళ్ళబోయి, మళ్ళీ ఏమనుకున్నాడో కామందుల యింటివేపు బయలుదేరాడు.

దొడ్లో మల్లెచెట్టుదగ్గరగా ఏవో విత్తనాలేస్తూ కనిపించింది మల్లమ్మ 'ఏం నారయ్యా! పొలం వెళ్ళలేదూ!' అనడిగింది.

'లేదండమ్మగారూ! ఇప్పుడే యెల్తానండి. శశిరేఖమ్మగారు ఏదో పని పెప్తేను అలా ఊళ్ళోకెళ్ళొచ్చానండి' అంటూ నారయ్య యింట్లోకి వెళ్ళిపోయాడు.

శశిరేఖ పేరెత్తగానే మల్లమ్మ అలాగే కూలబడిపోయింది. మట్టి చేతుల్తో బుర్ర గోక్కోడానికి ప్రయత్నించి, చేతులకు మట్టుందని జ్ఞాపకం వొచ్చి, మళ్ళీ పనిలో పడిపోయింది. ఇంత మట్టి పెళ్ళగించి, నీళ్ళుపోసింది. పక్కనేవున్న బీర విత్తనాలను మట్టిలోగుచ్చి, చెంబెడు నీళ్ళు గుమ్మరించింది. ఉస్సురంటూ లేచి నిలబడింది

[ఇదివరకంతా ఇంటి పెత్తనం ఇంచక్కా ఉండేది బంగారబొమ్మలా ఉందని రాక్షసి నిచ్చి వాడికి పెళ్ళి చేస్తే ఇది నాకు అత్తగారైంది తాళం చేతులు లక్కునే దాకా నిద్రపోయిందా అది!? అమ్మ! అది ఆడదికాదు మగ పుట్టుక పుట్టవలసింది. నా కొడుక్కి అదృష్టం సరిగాలేకు గని వాడి బుద్ధే గనక తిన్నగా వుంటే ఈ రాక్షసిని కొంపలో తగలబెట్టనిద్దునా! బోడి పెత్తనంచేస్తూ సంసారాన్నంతా సర్వనాశనం చేసేసింది. నలభై ఎకరాల ఆస్తిని సగం అమ్మించింది. ఈ మహమ్మారికి తోడు దాని తండ్రొకడు. నవ్వుతూ పలుకరా వొస్తాడు. తేనెలు ఒలికించేస్తాడు. వాడి తలపగిలిపోను! కోడలి పెత్తనం ధర్మమూ అని ముప్పై ఎకరాలు కొనుకున్నాడు. పొలం మీదంతా పెత్తనం ఆ మహానుభావుడిదే ఏమో! నా బాబు బాగుపడితే బాగుణ్ణు. నీళ్ళందరి పని పట్టేద్దును. ఈ నంగనాచి కాళ్ళూ చేతులూ కట్టపడేసి, పోయిన ఆస్తంతా తిరిగి కొందును. కాని, ఏంచేయను!!!]—

* * *

నారయ్యను చూస్తూనే శశిరేఖ వొచ్చింది

'ఎవన్నారు నారయ్యా!'

'వొత్తానన్నారండమ్మగారూ! నీళ్ళోసుకుని కాపీకి వొచ్చేత్తానన్నారండి.'

శశిరేఖ నిట్టూర్పులో ఆమెలోని బాధంతా స్పష్టమౌతోంది. కళ్ళలో అలముకున్న ఎర్రజీరలో ఆమె ఆలోచనలన్నీ ఉన్నాయి. చెదిరిన ముంగురులలో, ఆమె వేదనంతా కనిపిస్తోంది.

'నే పొలం ఎల్తానండి' అంటూ నారయ్య వెళ్ళిపోయాడు.

శశిరేఖ అలాగే నిలబడి పోయింది.

ఎర్రపీరలో ఆమె కాలుతున్న ఇనుములా ఉంది. మనిషి ముఖంలో గంభీరత అలముకుంది. ఎప్పుడూ చైతన్యవంతంగా ఆలోచనా రహితంగా ఉండే ఆమె ఇప్పుడు వేదనతో కుమిలిపోతున్నట్టుగా ఉంది. అయినా ఆమెకు పిచ్చి ధైర్యం చేసిన తప్పును సరిదిద్దుకోగలనన్న నమ్మకం ఉమెకుంది

రామారావు శశిరేఖ భుజంమీద చేయి వేశాడు. ఆమె ఉలిక్కిపడింది.

'మీరా! ఇటు వొచ్చేశారో! నాకు నిజంగా మతిలేదు మీరు టిఫిన్ చేస్తూంటే నేనిటొచ్చేశా రండి !కాఫీ యిస్తా.'

రామారావు వెకిలిగా నవ్వాడు స్నేహితుడి భుజంమీద చేయివేసి నడుస్తున్నట్టుగానే అతను శశిరేఖతో వంటింట్లోకి వచ్చాడు శశిరేఖ తన భుజంమీది అతని చేతిని తప్పించుకుని, వంటమనిషి ఇచ్చిన కాఫీని అతని కందించింది.

రామారావు మళ్ళీ వెకిలిగా నవ్వాడు.

[పిచ్చిమనిషి నయ్యన్ని ఇన్నాళ్ళూ అలక్ష్యం చేశాను ఇంత మంచివాళ్ళని గుర్తించలేక పోయాను...]

అతను దర్పంతో ఉక్కిరి బిక్కిరై బట్టలమీద కాఫీ పోసుకున్నాడు.

'అయ్యయ్యో! అదేం పనరండీ చిన్న పిల్లల్లా. సరిగా తాగలేరా!'

అతని కంఠంలోనే కోపం వొచ్చేసింది. కాఫీగ్లాసు నేలకు విసిరి కొట్టాడు. శశిరేఖ శిల్పంలా నిలబడిపోయింది.

రామారావు ఆమె వంక క్రూరంగా చూశాడు. లేచి వెళ్ళిపోయాడు.

శశిరేఖకేం తోచలేదు.

(ఇటువంటి మనిషితో నేనెలా బతకను!? ఇన్నాళ్ళూ అందుకే నన్ను నేను శపించుకున్నాను. నన్ను నేను నాశనం చేసుకున్నాను. రాజారావును పెళ్ళిచేసుకుంటే నా బతుకు నిజంగానే మూడు పూలూ ఆరు కాయలుగా ఉండును. ఆ దుర్మార్గుడు రాజారావు తండ్రి కట్నం కావాలని నా పీకకి ఉరితాడు తగిలించాడు

ఈ పిచ్చాయన మొగుడయ్యే యోగముంటే రాజారావుతో బతుకెలా వెద్యమవుతుంది!! సరే — ఎవరో ఒకాయన — పెళ్ళైతే చాలనుకున్నాను. కటిక దరిద్రంలో నుంచి కనకరాశిలోకి వచ్చేనేగాని అందమైన కలల్లోంచి నరకానికొచ్చానని మొదట్లో తెలీలేదు. నాలుగు రోజులకే నా బతుకెటువంటిదో అర్థమైపోయింది. అప్పుడు నామీద నాకే కోపం వచ్చింది. ఆయనకి సంబంధించిన వాళ్ళందరి మీదా కోపం వచ్చింది. నా జీవితం ఎందుకూ కాకుండా అయిపోడానికి కారణమైన ఆయన్ని, ఆయన కుటుంబాన్ని సర్వనాశనం చేయాలని పట్టుదలొచ్చింది. అందికే బంగారం లాంటి ఆస్తిని సర్వనాశనం చేశాను. ఇప్పుడు రక్షించుకోవాలంటే దారి కన్పించడం లేదు. ఎలాగైనా ఈ ఆస్తిని రక్షించుకోవాలి. కనీసం ఈ ఇరవై ఎకరాలైనా దక్కకపోతే' రేప్పొద్దుట పుట్టబోయే వాడి గతేమిటి!? ఇన్నాళ్ళా ఒళ్ళు తెలీలేదు కుటుంబాన్ని నాశనం చేయాలన్న ఆలోచనేగాని. కొడుకు పుడతాడన్న ఆలోచనే లేకపోయింది. రెణ్ణెల్ల క్రితం ఆ రాత్రి రామి తెచ్చిచ్చిన ఆ వెధవ నవల చదివితే ఒళ్ళు తెలీలేదు. ఎప్పుడూ లేని మత్తొచ్చింది అందికే ఆ రాత్రి ఆయన్ని లొంగదీసుకున్నాను. ఇన్నాళ్ళా ఆయనొకరున్నారనే అనుకోలేదు. నాలుగు రోజులు స్వర్గంగా ఉంది. బతుకులో

బే ఆఫ్ బెంగాల్

సుఖం తెలసింది. మనుషులెందుకు బతుకుతున్నారో తెలిసింది. అదే పొరబాటు చేశాను. ఆస్తంతా తగలడిపోతే, రేపో పాప పుడితే అప్పుడు నేనేం చేయను!! ఈ సోమశేఖరం ఆలోచన వల్లే ఆస్తంతా పోయింది. మా నాన్నే దీనికంతకూ మూలకారణం. వాళ్ళిద్దరి మంత్రాంగం అప్పుడు బాగానే ఉన్నట్టనిపించింది. సోమశేఖరం నాకు సాయం చేసినట్టుగా చేసి నన్ను లొంగదీసుకోవాలని ఎంత ప్రయత్నం చేశాడ! అతనికి లోబడిపోయి ఉంటే...ఛీ! నా బతుకు బజారు కెక్కును. ఇప్పుడైనా 'డెనిమిది నెలల తరవాత నలుగురూ ఎన్ని విధాలుగా చెప్పుకుంటారో! అత్తయ్యొస్తే కథలు కల్పిస్తుందో! ఇప్పుడు ఆస్తెలా రక్షించుకోవాలో తెలీడం లేదు. నేను నాన్నకి రాసిచ్చిన దొంగనోట్లన్నీ బయటపడతాయి ఆస్తంతా నాన్న చేజిక్కించుకుంటాడు. ఇన్నాళ్ళా నాన్న నిజస్వరూపం నాకు తెలీలేదు. అతను నన్నింట్లో పడేసింది ఆస్తి కోసమే. అత్తయ్య నుంచి అధికారాన్ని చేజిక్కించుకోమని ప్రోత్సహించింది ఆస్తి కోసమే. ఈ కుటుంబాన్ని సర్వనాశనం చేయాలని నూరిపోసింది ఆస్తి కోసమే. ఆ సోమశేఖరం, నాన్నా నన్ను నిలువునా ముంచేశారు. ప్రతీకారమనీ, కక్ష అనీ ఏవో మాయమాటలు చెప్పి నాన్న నన్ను ఎందుకూ పనికిరాని మట్టిబొమ్మని చేసేశాడు. ఇప్పుడెలాగయినా సోమశేఖరాన్ని మంచిచేసుకుని, ఆస్తిని రక్షించే మార్గం చూసుకోవాలి. కడుపు తీపంటే ఇదే కాబోలు! ఈ కుటుంబాన్ని సర్వనాశనం చేయాలని పట్టుబట్టినదాన్ని, ఇవాళ పుట్టబోయే పసిపాపకోసం తహతహలాడిపోతున్నాను. బిడ్డ పుట్టాలి. బతికి బట్టకట్టాలి. అయినా ఆస్తికోసం తల్లడిల్లిపోతున్నాను. భగవంతుడా! నేనిప్పుడేం చేయను!?]—

* * *

నల్లమూన తిరిగిన వరిచేనుమీద గాలి కెరటం బంగాళాఖాతంలో కెరటం మాదిరిగా ఉంది. ఒకఉదయం సముద్రతరంగం సంతోషంతో ఊగుతూ తూగుతూ అందంగా అతివేలంగా వస్తుంది. ఒక సాయంకాలం బాధగా అలమటించి పోతున్నట్టు, ఆ వేదన కుంగదీస్తున్నట్టు జాలి జాలిగా, మెల్లగా పొదతూ వస్తుంది. ఒక చీకటిరాత్రి ఉద్రేకంగా ఉవ్వెత్తునలేచి, నిఖిల ప్రపంచాన్ని ముంచివేయాలన్నంత కర్కశంగా కడలి కెరటం ఎగిరిపడుతుంది. ఏ వేళకు ఏవిధంగా సముద్రతరంగం ఉంటుందో ఊహించలేం. సముద్రం లోతెంతో తెలీనట్టే, సముద్రతరంగం సంగతీ తెలీదు.

వరిచేలన్నీ దాటుకుని సోమశేఖరం రామారావింటికి జేరుకున్నాడు. చావిట్లో గడప నానుకునే నిలబడుంది శశిరేఖ.

సోమశేఖరం మెట్లమీదే నిలబడిపోయాడు. శశిరేఖ అతనికంట్లో జిగేల్మంటోంది. చాలాకాలం తరవాత చూడడంవల్ల అతని చూపులు అలాగే నిలబడిపోయాయి.

శశిరేఖ తప్పనిసరిగా చిరునవ్వునవ్వింది అతనికి కొండంతబలం వచ్చింది. ఆ ధైర్యంతో అతని పెదవులమీదికి చిరునవ్వొచ్చింది. చురుగ్గా అడుగులు వేసుకుంటూ లోపలికి వచ్చాడు.

'మీరసలు ఊళ్ళోలేరేమో అనుకున్నాను' అంది శశిరేఖ.

'మీ కబురు నాకొంచెం ఆశ్చర్యం కలిగించింది' అన్నాడతను.

వేడి వేడి యిడ్లీ—కొబ్బరి పచ్చడి—

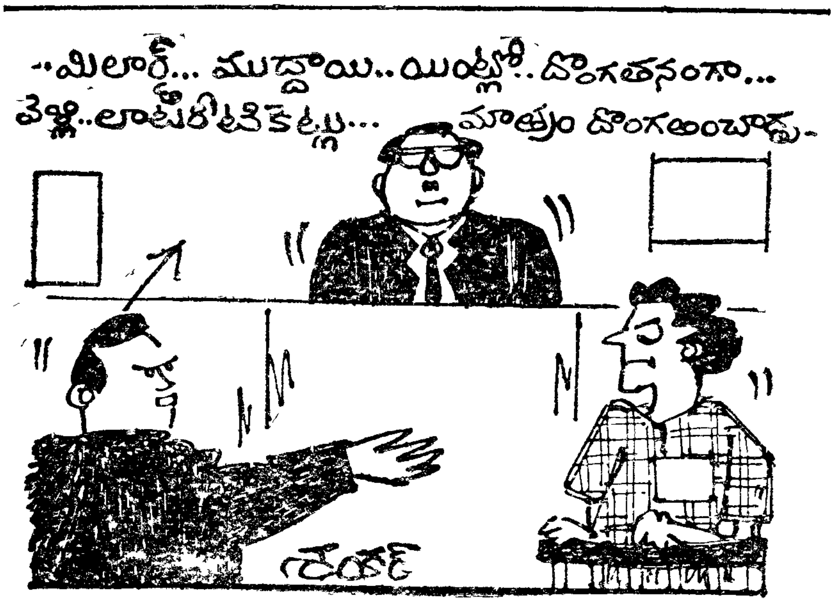

ఆ పైన శశిరేఖ సమక్షం. అనుకో కుండానే అయాచితంగా కొందరికి ఆనంద ద్వార కవాటాలు తెరుచుకో బడతాయి. ఒక్కటొక్కటిగా ఆమె ప్లేట్లో వేస్తూనే ఉంది. ఆమె ముఖం చూస్తూ అతను ఖాళీ చేస్తూనే ఉన్నాడు. సంభాషణమాత్రం సజావుగా సాగుతోంది.

'వాపిద కోపంతో మళ్లీ మీరు ఈ సుమ్మం ఎక్కుతా రనుకోలేదు'

'ఎంత మాటన్నారు! శశిరేఖగారు ఆదరంగా పిలిస్తే...'

'ఇందులో ఆదరం ఏంవుంది లెండి! కొంప తగలడిపోతూంటే, దిక్కుతోచక..'

'ఏం జరిగింది ?'

'ఇంతకుముందు జరిగిందంతా మీకు తెలుసు. అదంతా మీ ప్లాన్ ప్రకారం జరిగిందే—'

'ఏం ఇప్పుడేమైనా అడ్డొచ్చిందా? క్షణంలో అంతా సరిచేస్తాను'

శశిరేఖ అత్యంత మనోహరంగా నవ్వింది. అతను చేయడ్డు పెట్టాడు.

'ఇప్పటికే డజను పైగా తిన్నాను. ఇంక వాల్లకాదు'

శశిరేఖ చేయి అతనిచేతికి తగిలింది. అతనిమనస్సు జల్లుమంది చటుక్కున ఆమె తనచేతిని వెనక్కుతీస్సుకుంది.

'భలేవారే! డజను తిన్నానంటారు... ఇరవై తిన్నానంటారు. పోనీ ఇంకొక్కటి....

ఆ ఒక్కటి కూడా అయిపోయింది. ఆ తరవాత కాఫీ.

'జరిగినదంతా సరిచేయగలరనే నమ్మకంతోనే మీసాయాన్ని కోరుతున్నాను...' అందామె.

సోమశేఖరానికి అర్థంకాలేదు.

'మీతో నిజం చెప్పేస్తాను. నేను ఈ కుటుంబాన్ని సర్వనాశనం చేయాలనుకోవడానికి కారణం మానాన్న. అంది నేజేతులా ఇరవై ఎకరాలు అమ్మించాను అదంతా మానాన్నకే దొంగదారిలో మీరు దక్కించారు. ఇప్పుడు నా తాపత్రయమంతా— మిగిలిన ఆస్తయినా దక్కించుకోవాలని...'

'ఇప్పుడు దీనికేం వొచ్చింది?'

శశిరేఖ కథ ఆసాంతం అతనికి వినిపించింది. ఆమె చెప్పేవరంతా విని

అతను గంభీరంగా నిట్టూర్చాడు. ఒకసారి శశిరేఖ ముఖంవంక చూశాడు. అతనేం సలహాచెబుతాడో వినాలని ఆమె ఆత్రంగా చూస్తోంది. అందమైన కళ్లు రెండూ అతని ముఖంవంకే చూస్తున్నాయి. అతను మరోసారి పరీక్షగా చూశాడు.

చటుక్కున ఆమె చెవిదగ్గరకు పెదవులు పోనిచ్చి, 'నాదీ హామీ. పోయిన ఆస్తి కూడా మీకు దక్కేలా చేస్తాను. నియోగవు బిడ్డని. మీకోసం ఆమాత్రం చేయలేనా?' అన్నాడు.

ఆమె ముఖం కొంచెం పక్కకి తీసుకుంది.

'మీరుణం ఈ జన్మానికి తీర్చుకోలేను. ఏ విధంగానైనా ఆస్తి దక్కితే

19 సంవత్సరాల మూడు దక్కని నటి వికీ మైకేల్. (నాఫెన్)

చాలు...'

అతను మత్తెక్కిన కళ్లతో ఒకక్షణం ఆమె ముఖాన్నిచూసి ఏదో చెప్పబోయి ఆగాడు.

'మీరేం చెప్పొద్దు నాకు తెలుసు నాఆస్తి నాకు దక్కించండి. ఆ తరవాత మీ యిష్టం'

సోమశేఖరం ముఖం ఒక్కసారి వెలిగిపోయింది. చటుక్కున ఆమెచేతిని తన చేతుల్లోకి తీసుకున్నాడు. మరుక్షణంలో ఆచేతిని ముద్దుపెట్టుకున్నాడు.

శశిరేఖ అదిరిపోయింది. ఆమెకేం చేయాలో తెలీలేదు ఒళ్లంతా కంపరం పట్టినట్లైంది. అతి బలవంతంగా చేతిని లాక్కుంది.

'మీరు తొందరపడి ప్రయోజనంలేదు. మీమాట నిలుపుకోండి ఆ తరవాత—'

'ఆ తరవాత ఇదివరకటిలా చేస్తే...'

అతన్నెలా నమ్మించాలో ఆమెకు తోచలేదు.

'శశిరేఖని మీరు నమ్మనెరా...' అంది.

అతను నిట్టూర్చి— 'సరే...నీదయ... అంటూ లేచి నిలబడి 'సాయంకాలం కనిపిస్తా. నీ వాగ్దానం మాత్రం మరిచిపోకు. ఒకవారం రోజుల్లో నాప్లాన్ ప్రకారం పోయిందంతా తిరిగొస్తుంది. అప్పుడు...' అంటూ వెకిలిగా నవ్వాడు.

అతను వెళ్లిపోయాక శశిరేఖ ముఖంలో అతనంటే ఎంత అసహ్యమో స్పష్టమైంది.

'ఆడది లొంగిపోస్తే, ఇంతే మర్యాద' అని గొణుక్కుంది.

* * *

ఒక చిన్న పట్నంలో మారుమూల సందులో ఆ రెండు గదుల వాటాలో బయట కురుస్తున్న వర్షాన్ని చూస్తూ కూచుంది శశిరేఖ. మనిషిలో పూర్వపు అందం ఒక సన్నటి రేఖలా మాత్రం ఉంది. ఒక్క సంవత్సరంలో ఆమె సర్వం పోగొట్టుకుంది. ఆమె గర్వం అంతా అణగిపోయింది. ఏ పసిపాపకోసం ఆమె తపించిపోయిందో ఆ పసిగుడ్డు పుట్టిన మూడురోజులకే చచ్చిపోయాడు. శశిరేఖ మనుష్యుల ముఖాలు చూడకుండా పది రోజులు గడిపింది. కడుపు కోతతో — కన్నీరు మున్నీరుగా—అన్నాహారాలు ముట్ట

కుండా తపించిపోయింది. ఆ సామాన్యమైన అందగత్తె జీవితంలో సాధించదలచుకున్న దంతా మూడురోజుల వైభోగమే అయి పోయింది. కన్నతండ్రి కర్కోటకు డయ్యాడు. ఆస్తంతా అతని పాలై పోయింది. చేసిన అన్యాయానికి శశిరేఖ అతన్ని అనరాని మాటలంది. అతని చెవులు ఆ తిట్లను వినలేదు. లోపల్లోపల తన సామర్థ్యానికి అతను గొప్పగా సంతోషించాడు. సోమశేఖరం ప్రయత్నాలేమీ ఫలించలేదు. అతను ఏవిధంగానైనా శశి రేఖను లొంగదీసుకోవాలని ప్రయత్నించాడు. శశిరేఖ అతని ఆటలు సాగనీయ లేదు. అతనాకోపం కొద్దీ ఆమె తండ్రికి సాయం చేశాడు.

గదిలోంచి రామారావు పిలిచాడు.

శశిరేఖ ఆలోచనల్లోంచి నడిచి వెళ్ళింది.

ఆమెను చూసి అతను జాలిగా చిరు నవ్వు నవ్వాడు.

'కూర్చో' అన్నాడు.

మంచానానుకని కూర్చుంది.

'నిన్ను చూస్తే జాలేస్తోంది రేఖా!' అన్నాడు.

శశిరేఖ అతని గుండెలమీద చేయి వేసింది.

'భోజనం చేశావా!' అడిగాడు.

చేశానంది శశిరేఖ.

'అబద్ధం ఎందుకు చెబుతావ్! ఇలా దిగులు పెట్టుకుని ఏం సాధించగలవ్ చెప్పు! జరిగిందంతా ఒక కల అనుకో! నువ్వు తెలియకుండా నీకు అపకారం చేసుకున్న మాట నిజమే! ఇప్పుడు నెత్తీ నోరూ బాదుకుని ఏం ప్రయోజనం!!'

అతనికి ఆయాసం వొచ్చింది. ఓ పక్కకి ఒత్తిగిల్లాడు.

ఆతరవాత అతనేం మాట్లాడ్లేదు. శశిరేఖ అలాగే కూచునుంది.

'నేనెన్నాళ్ళో బతకనని నాకు తెలుసు' అనుకున్నాడు రామారావు.

—(శశిరేఖ అన్యాయమై పోతుంది. ఏన్నడూ లేనిది రేఖకి ఇప్పుడు సర్వస్వమూ నేనే అయిపోయాను. ఇన్నాళ్ళూ నన్ను నిర్లక్ష్యం చేసింది. ఇప్పుడేమో ఉన్న వస్తువులన్నీ అమ్మి నా ఆరోగ్యం కోసం తపించిపోతోంది. ఇదివరకటి కంటె నా మనస్సు బాగానే ఉంది. శశిరేఖ నాదైనందువల్ల గొప్ప సంతృప్తిగ ఉంది. పిచ్చి కుదిరింది గని ఒంటికి వచ్చింది. ఈ జబ్బేమిటో ఎవరికీ అంతు పట్టడం లేదు నా మీద ఆశతో బతుకుతున్న శశిరేఖ నేను చచ్చిపోతే ఏం కావాలి!?...)—

* * *

'శశిరేఖ ఏమైందో నాకు తెలీదు' అన్నాడు సోమశేఖరం.

చంద్రావతి ఏదో అడుగుదామనుకుంది గని. నోరు విప్పకుండా వెళ్ళి, గది తలుపు గడియ వేసొచ్చింది.

కిటికీ తలుపులు మూసి, లైటార్పింది.

'తప్పెవరిదో సరిగ్గా అర్థం కావడం లేదు.' అంది చంద్రావతి మంచం అంచున కూర్చుని.

'కథంతా పూసగుచ్చినట్టు చెప్పాను. ఇందులో నేను దాచిందేమి లేదు. తప్పెవరిదో నువ్వే ఆలోచించు' అన్నాడతను.

పది నిమిషాల వరకూ చంద్రావతేం మాట్లాడ్లేదు. సోమశేఖరం చేతులు చూసాడు. ఆమె లేచి నిలబడింది. కిందకి తల దించుకుని నడుకుంది. ఆలోచనల మడుగుండాలు ఆమెని బాధిస్తున్నాయి.

—(శశిరేఖ నాలాగే ఆడది. ఏది మంచి దారో తెలీక, ఎవరు మంచి చెప్పగలరో తెలీక బంగారంలాంటి జీవితాన్ని మట్టిపాలు చేసుకుంది. రామారావును మొట్టమొదటే ఆమె బాగు చేసుకోవలసింది. తన కోసం తనవే నిలువనా దహించివేస్తుందని ఆమె గ్రహించలేక పోయింది. ఆమె చేసిన తప్పువల్ల కొడుకు దక్కలేదు మనసు బాగుపడ్డ భర్త దక్కలేదు. శశిరేఖ బతుకలా అయిపోవడానికి ఈయన కొంత కారణం కావొచ్చు. అదైనా తప్పు అయునదికాదు. శశిరేఖ అందరం అనుకున్నట్టు చేసింది. పాపం! శశిరేఖ పిచ్చిదై పోవడం బాధగా ఉంది...)—

ఆ రాత్రి సోమశేఖరం ఆలోచిస్తూనే ఉన్నాడు. చంద్రావతి ప్రశాంతంగా నిద్రపోయింది. అతను కిటికీ తలుపులు తెరిచి, బయటికి చూస్తూ నిలబడ్డాడు.

బయట చీకట్లోంచి సముద్రపు హోరు వినిపిస్తోంది ●